

Vanhurskas ja jumalaton mies

Biblical Audio Commentary – The Righteous vs Unrighteous Man

Posted by Gary Ritter | January 2, 2026

https://rumble.com/v73ryqu-biblical-audio-commentary-the-righteous-vs-unrighteous-man.html?e9s=src_v1_ucp_a

Transkriptio:

Raamattu tekee selvän eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä. Jumalaton voi olla paha, ilkeä tai tyhmä. Hän on varmasti ihminen, joka vaelttaa jollakin muulla tavalla kuin Jumalan tahdon mukaan.

Hesekiel 18:5-9 kertoo, millainen on vanhurskas ihminen:

5 Jos mies on vanhurskas ja tekee oikeuden ja vanhurskauden: 6 ei syö uhrivuorilla, ei luo silmiänsä Israelin heimon kivijumaliin, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei ryhdy naiseen, joka on kuukautistilassa, 7 ei sorra toista, vaan antaa takaisin velanpantin, ei riistä eikä raasta, vaan antaa leipäänsä nälkäiselle, verhoaa vaatteella alastonta, 8 ei anna rahaansa korolle, ei ota voittoa, vaan pidättää kätensä vääryydestä, tekee oikean tuomion miesten välillä, 9 vaeltaa minun käskyjeni mukaan ja noudattaa minun oikeuksiani, niin että tekee sitä, mikä oikein on - hän on vanhurskas, hän totisesti saa elää, sanoo Herra, Herra.

Toisin sanoen vanhurskas on kuuliainen Jumalalle ja hänen Sanalleen. Jumalaton ei ole. Koskeeko tämä meidän Uuden Testamentin aikaamme pelastuneiden ja pelastumattomien osalta vai pelastuneiden ja kuuliaisten vs. pelastuneiden ja tottelemattomien välillä? Uskon niin.

Hesekiel 18:19 toteaa vakavan todellisuuden:

Se sielu, joka syntiä tekee - sen on kuoltava.

Mutta, Gary, sinä poimit kirsikoita, koska tämä lause on keskellä keskustelua vanhurskaasta pojasta, jolla on jumalaton isä.

Okei, katsotaanpa, mitä tapahtuu jakeessa Hes. 18:24:

*Ja jos **vanhurskas** kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, tekee kaikkien niiden kauhistusten kaltaisia, joita jumalaton tekee - saisiko hän tehdä niin ja elää? Ei yhtäkään hänen vanhurskasta tekoansa, jonka hän on tehnyt, muisteta. Uskottomuutensa tähden, johon **hän on langennut, ja syntinsä tähden, jota on tehnyt, niiden tähden hänen on kuoltava.***

Tämä kohta antaa varmasti uskottavuutta jakeen 19 lopulliselle lausumalle.

Eikö se tunnuikin monessa suhteessa vääraltä, varsinkin jos rinnastamme Uuden Testamentin pelastuksen siihen, että joku on vanhurskas? Eikö meidän asemamme uudestisyntyneenä kuitenkin muuta meidät jumalattomista epäuskoisista sellaisiksi, että meillä on vanhurskaus uskomme kautta?

Profeetta jatkaa Jumalan julistuksilla Hes. 18:25-30:

*25 Ja vielä te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea'. Kuulkaa siis, te Israelin heimo! Minunko tieni ei olisi oikea? Eikö niin: teidän omat tienne eivät ole oikeat! 26 Jos **vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, sentähden hänen on kuoltava**; vääryytensä tähden, jota on tehnyt, hänen on kuoltava. 27 Ja jos jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan, jota on harjoittanut, ja tekee oikeuden ja vanhurskauden, hän säilyttää sielunsa elossa. 28 Koska hän näki ja kääntyi pois kaikista synneistänsä, joita oli tehnyt, hän totisesti saa elää; ei hänen ole kuoltava. 29 Mutta Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea'. Minunko tieni eivät olisi oikeat, te Israelin heimo? Eikö niin: teidän omat tienne eivät ole oikeat! 30 Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itsekunkin hänen teittensä mukaan, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, palatkaa pois kaikista synneistänne, ja älköön syntivelka tulko teille lankeemukseksi.*

Tiedämme, että Uuden Testamentin uskomusjärjestelmämme mukaan Jumala ei halua kenenkään menehtyvän. Näin ollen näemme joskus pahimpien syntisten pahimmista tulevan todelliseen uskoon Jeesukseen Kristukseen. Toisin sanoen tämän kohdan mukaan jumalaton on kääntynyt pois jumalattomuudestaan ja tehnyt oikein, minkä seurauksena Herra sanoo, että hän saa elää. Jos olemme rehellisiä, niin eikö päinvastainen tilanne ole järkevä myös sen vapaan tahdon vuoksi, jonka Jumala on meihin laittanut? Onko se todella niin vaikeaa käsittää, että joku todella, täysin pelastunut saattaa silti hyväksyä väärät opetukset ja kääntyä Herrasta pois valintojen sarjan kautta, mikä lopulta johtaa täydelliseen luopumukseen? Eikö tässä kohdassa sanota juuri niin? Voimmeko todella järkipäistä kaikkia varoitukset, jotka olen huomannut näissä eri selityksissä, jotka ovat yleisiä kaikkialla Raamatussa, ajattelemaalla, että joku ei voi tahallaan päättää hyljätä pelastuksensa?

Onko Jumala epäoikeudenmukainen salliessaan sen? Menetämmekö täysin vapaan tahdon ja tulemmeko kalvinisteiksi Jumalan tahdosta, kun synnymme uudesti? Toisin sanoen, menetämmekö pelastuessamme täysin kykymme tehdä omasta tahdostamme valintoja, jotka traagisesti voivat johtaa meidät kauas rakastavan Vapahtajamme sylistä?

Aiemmin samassa luvussa Jumala esittää erilaisia kysymyksiä, joiden en usko koskevan vain muinaisia aikoja. Tässä ovat jälleen esiasteet noille kysymyksille kohdasta Hes. 18:5-9:

5 Jos mies on vanhurskas ja tekee oikeuden ja vanhurskauden: 6 ei syö uhrivuorilla, ei luo silmiänsä Israelin heimon kivijumaliin, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ei ryhdy naiseen, joka on kuukautistilassa, 7 ei sorra toista, vaan antaa takaisin velanpantin, ei riistä eikä raasta, vaan antaa leipäänsä nälkäiselle, verhoaa vaatteella alastonta, 8 ei anna rahaansa korolle, ei ota voittoa, vaan pidättää kätensä vääryydestä, tekee oikean tuomion miesten välillä, 9 vaeltaa minun käskyjeni mukaan ja noudattaa minun oikeuksiani, niin että tekee sitä, mikä oikein on - hän on vanhurskas, hän totisesti saa elää, sanoo Herra, Herra.

Tämä kaikki on järkevää Uuden Testamentin pyhälle, joka on pelastettu Kristuksen veren kautta, yhtä lailla kuin vanhurskaalle Jumalan miehelle muinaisessa Israelissa. Kutsuisimme tätä Hengen hedelmässä vaeltamiseksi. Kutsuisimme sitä myös uskomme toteuttamiseksi opetuslapseuden kautta, joka tuottaa tätä hedelmää. Mutta mitä

tapahtuu, jos tai kun pelastettu yksilö ei ainoastaan onnistu tekemään tällaisia asioita, vaan toimii Jumalan tahtoa vastaan olemalla Herraan kohtaan tottelematon jatkuvasti ja tahallaan? Miksi on kohtuutonta toistaa Hes. 18:19?

Se sielu, joka syntiä tekee - sen on kuoltava.

Avain kaikkeen tähän on Hes. 18:30-32:

30 Niinpä minä tuomitsen teidät, te Israelin heimo, itsekunkin hänen teittensä mukaan, sanoo Herra, Herra. Kääntykää, palatkaa pois kaikista synneistänne, ja älköön syntivelka tulko teille lankeemukseksi. 31 Heittäkää pois päältänne kaikki syntinne, joilla te olette rikkoneet, ja tehkää itsellenne uusi sydän ja uusi henki. Ja minkätähden te kuolisitte, Israelin heimo? 32 Sillä ei ole minulle mieleen kuolevan kuolema, sanoo Herra, Herra. Siis kääntykää, niin te saatte elää."

Parannus on ehdoton välttämättömyys, joko muinoin tai omassa ajassamme. Älä ajattele hetkeäkään, että vain siksi, että nämä jakeet koskevat Israelia, parannuksen käsite ja vaatimus eivät koskisi meitä, jotka olemme pelastuneet, varsinkaan uudestisyntytyämme.

Kuten Jumala sanoo jakeessa Hes. 20:11 koskien Israelin lapsia:

Niin minä annoin heille käskyni ja tein heille tietäväiksi oikeuteni: se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä.

Israelin kansa ja sen eri luopumuksen ajat, jotka johtuivat tottelemattomuudesta Herraan kohtaan, ovat esimerkki ja varoitus meille. Usko tuli ja meni tuona muinaisena aikana, ja niin se tekee meidänkin kohdallamme nykyään. Siinä mielessä olemme Laodikean ajassa. Pitäisikö todella olla yllätys, että jotkut täysin pelastuneet seurakunnassa lankeavat pois omien huonojen valintojensa vuoksi, varsinkin ottaen huomioon niin monien houkutusten ja ansojen lisääntyminen, joita maailmassa on runsaasti? Miten muuten voimme ymmärtää, miksi todellinen usko hiipuu, samalla kun meitä, jotka luotamme Herraan, on vain uskollinen jäännös?

Aika on loppumassa tässä maailmassa. Jumala on äärettömän kärsivällinen, mutta hetki koittaa, kun Hänen kärsivällisyytensä loppuu.

Hän antaa ihmisille hyvin pitkän köyden, jolla he voivat hirttää itsensä – aivan kuten Hän teki faaraon kanssa Eksoduksen aikaan. Näemme, että faarao kovetti ajoittain oman sydämensä, ja toisinaan Herra kovetti sen. Tänä päivänä sydämet kovettuvat nopeasti. Vaikka näemme yhä ihmisten kääntyvän Jeesuksen puoleen Vapahtajanaan ja Herranaan, näemme yhä useampien heristävän Hänelle nyrkkiä.

Ei mene kauan, kun pakanain täysi luku on sisälle tullut. Näen tämän lauseen tarkoittavan kahta asiaa:

1. Ne, jotka kääntyvät Jeesuksen puoleen ja luottavat Häneen, saavuttavat määrätyn luvun, jonka Jumala on määrännyt.
2. Synnin määrä maailmassa saavuttaa pisteen, jonka Jumala määrää, että nyt se on tuomittava.

Kun katsomme ympärillemme, eikö tämä kuulostakin todelta? Pimeys sulkeutuu ja valo kirkastuu meille harvoille, jotka sen näemme.

JAA TÄTÄ